

АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ
ЕДИН БЕЛГИЙСКИ
МИНИСТЪР

chitanka.info

Многоуважаемий господин редакторе,

Ако счетете, че не ще бъде злоупотребление с гостоприемството на уважаемий ви в. „Знаме“ поместванието на приложениет тук превод, имайте добрината да го напечатате като подлистник. Дългите нощи на дълбоката есен в нашата глуха провинция ни карах, макар и по неволя, да търсим разтуха в запрашените томове на нашата бедна библиотека. Стремлението на почитаемото правителство да направи от нашето отчество една втора Белгия е възбудило у мене до такава степен силно желание да се запозная с тази страна, щото от някое време насам, аз с жажда поглъщам всичко, което ме запознава с Белгия. И смея да ви уверя, господин редакторе, че трудът ми не пропада даром. Аз открих едно във висша степен оригинално предписание, писано в края на миналото столетие от известния белгийски министър Труве Бенуа до супрефекта на град Регорпе. Думата ми е за знаменития картоиграч Бенуа, който в младините си, както е известно от белгийската история, беше си съставил значително състояние чрез картоигране, с недотам чистата помощ на известната куртизанка Стазон Пияде, същата онази Пияде, която според историята е била причина за умственото разстройство на Жорж Мано (Georges Maneaux), но не картоиграча Жорж Мано, а другия Мано, законоведеца. За Труве Бенуа историята говори само това, че той, страстно увлечен от хазартни игри в карти, е отслабнал умствено до такава степен, щото не е бил в състояние да изкаже някоя мисъл или да напише нещо, освен с езика на термините на картоиграчите. Бурните политически събития издигнаха този белгиец до министерски пост. Във време на една криза за белгийския кабинет президент-министърът се обръща един ден към Бенуа с въпрос:

— Я ми кажи, Бенуа, ако те направя министър, можеш ли да спечелиш предстоящите избори, наемаш ли се да обезсилиш опозицията?

— Аз ли? Аз ще ги натъпча всичките *соло*, с *двата крака*, няма да им дам ни една *взятка* да вземат — отговаря Бенуа със светнали очи, като че въпросът се е касаел не до избори, а до една партия преферанс.

— Браво, Бенуа — извиква възторжено президентът и го потупва по гърба. — Такива хора ни трябват сега. Но кажи ми, Бенуа, на какви

средства разчиташ ти, като говориш с такава увереност? Кажи ми, по какъв начин смяташ да съсипеш опозицията?

— Всичко зависи от умението да си приготвиш *спончета* и да ги *шибнеш в колодата*.

— Какво? Какво?! — пита президентът, готов да прихне от смях, като слуша своеобразната терминология на разпаления Бенуа.

— Как *какво*? Приготви *спончета* с бюлетини, па *шибай* в урната. Ще накарам Пияде... Ах, пардон, ще накараме разна наемна сволоч да извърши тая работа.

— Ах, Бенуа, какви некрасиви думи изговаряш — казва шокиращият президент с престорено недоволство. — Може ли един бъдущ министър да говори така?

— Ни-и-що, нищо, нищо — успокоява го Бенуа и продължава да развива своя план на избирателната борба: — Като набълскам урните с *големия шлагер*...

— Какво?!

— С наши бюлетини, искам да кажа. Сетне, като ги *таксуваш,шибни от малкия*, па, колкото за очи, дай и на *хамсиите* по нещо...

— Боже мой, Бенуа, на какъв езки говориш ти?

— Как на какъв език? Думата ми е, че трябва от кумова срама да се оставят и няколко опозиционни бюлетини *в колодата*. Не може инак, ще дигнат гюрултия *партьорите*.

— Кои?

— Опозицията. Сетне ще си имаме *вдругата стая* готови *спончета* в запас, та като дойде време да *густирате* бюлетините, ако бъдат малко, можем да отидем на *парол*, а в краен случай ще *шибнем* и *едно мазо*...

— Говори човешки, драгий Бенуа, аз преставам да те разбирам.

— Искам да кажа, че бюлетини можеш да набълскаш колкото обичаш, особено ако бъде *дъо табло*, защото при *шмендефер*...

— Ще оставиш ли най-сетне този жаргон...

— Пардон. Но аз мисля, че вий ме разбирате, господин президенте: думата ми е, че там, где има само една урна, не може да правиш *шмекерии*, освен ако духнеш свещта...

— Но недей забравя, Бенуа, че всичките партии са се опълчили против нас.

— *Ни-и-щ-о, нищо, нищо!* Безуплашение! Щом излязат трите туза, ще имшибна по един козир.

— Разбрах те, Бенуа; това добре, ами ако излезе четвъртият, туз каро!

— *Ще го цакна*, а ако не стигнат козири, ще разваля играта.

— Доста, драгий Бенуа, аз се убедих вече, че ти си усвоил основателно изкуството на конституционното управление. Поздравявам те с министерски пост!... А propos, Бенуа, ти в кой университет получи учената си титла? — попита случайно президентът.

— Аз ли? Аз, да... аз свърших курса на науките в колегията на Koprstice, а всъщност моята специалност дължа на столичната академия.

* * *

Ето по какъв начин Труве Бенуа е станал министър. Аз счетох за нужно да ви цитирам горния пасаж из историята на Белгия, за да полаская патриотическото чувство на вашите читатели, които ще видят твърде ясно, че в много отношения нашата България е надминала своята съперница Белгия: както щете, господин редакторе, но ще се съгласите с мене, че подобен министър като Труве Бенуа у нас е невъзможен.

И тъй, да живее България!

Бяла Слатина, 2 ноемврий 1896 г.

С почитание *Беньо Найденов*

P.S. Употребените тута термини представляват жаргона на Брюкселската академия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.